

Cartes

No ho feu, si us plau, no ho feu!

Roser Frigola i Macià. girona.

Recordeu la Sra. Yvette Barbaza, amb noranta i escaig anys, en un vídeo sobre "Els límits de la Costa Brava"? L'eminent geògrafa acomiadant-se de la gent i del país, amb llàgrimes als ulls, lamentava la deriva negativa que s'havia permès a la nostra Costa. Era l'any 2004. Va semblar, després del Debat Costa Brava (2003-4) que, sobrepassats els límits, finalment seríem conscients que calia dir prou!

Fins i tot, en un intent de protegir-la tota, va sorgir la idea de demanar que es declarés reserva de la biosfera, i per tant que es pogués sotmetre a protecció internacional. Si no recordo malament aquesta proposta va sortir del Sr. Sargatal. El mateix que havia pres part activa en la defensa dels Aiguamolls de l'Empordà.

El Cap de Creus (tot) és un espai protegit per llei dels PNIN amb el màxim grau que poden aconseguir els espais naturals a Catalunya.

Ara, el 2014, després d'haver-nos adonat de la desferra en què s'ha convertit el territori, es vol seguir la fugida endavant? Parlo de la cala Montjoy -naturalment-, que és un dels pocs racons privilegiats, relativament verge, al Cap de Creus -naturalment-.

Però hi ha més: hi ha que caldrà canviar una llei a gust de qui paga més, per més que s'embolcalli amb el "pretext" de l'interès públic. Hi ha més, hi ha que, si es canvia la llei per afavorir-los a ells, per què no es pot afavorir a d'altres que tinguin el mateix "pretext"? O és que l'interès públic dels uns no és igual que el dels altres? Hi ha més, hi ha que un projecte tan prestigiós podria potenciar un altre espai més necessitat que Montjoi, al qual no li cal cap altra protecció que el respecte. Hi ha més, hi ha que, en cas que es canviï la llei, tard o d'hora, els que ho hagin propiciat, hauran de sentir-se avergonyits d'haver-ne compartit la responsabilitat. O és que la consciència ja no compta? Hi ha més, hi ha que tindrem una joia natural, verge, emblemàtica... de menys. Hi ha més, hi ha que no s'ha consultat la ciutadania si ho desitja. Hi ha més, hi ha que, una vegada més, hauran d'abaixar el cap, humiliats davant de la imposició forastera i poderosa, els que malden per mantenir el que resta d'autenticitat i encant al territori. Hi ha més, hi ha que és un precedent per a casos similars en d'altres espais. Fa 14 anys, sembla mentida, va semblar que no hi tornariem a caure. Si us plau, no ho feu!

Més fusions

Josep C, Vergés. Zuri Oberland (SUïssa).

Jordi Xargayó, al seu comentari del 14 desembre "Més comarques" explica que: "A Suïssa, un país que funciona i que no té problemes econòmics, s'han fusionat municipis". Precisament s'estan fusionant dos municipis veïns del Zuri Oberland on visc. Abans voldria recordar que a Suïssa l'estat federal controla el 20% de la despesa, els cantons el 40% i els municipis el 40%. A Espanya, Madrid controla el 50%, la Generalitat el 30% i els municipis el 20%. A més, no es permet fusions entre autonomies ni entre províncies, tot i que no existeixen. Blanes no es podria fusionar amb Malgrat, per exemple, i la Franja de Ponent tampoc amb Catalunya. En canvi la ciutat de Basilea volia fusionar-se amb el seu rerepaís de Basel Land, però els votants han dit que no, i el cantó de Jura ha nascut d'una escissió amb Berna. Els votants dels Grisons acaben de votar una reducció de municipis. I al Zuri Oberland el mític municipi de Sternenberg s'ha fusionat amb Bauma. Primer han votat a Sternenberg que sí, després Bauma ha votat que els acceptava i finalment tots dos han votat la proposta, sobretot com quedaven repartits els deutes.

Per què és tan difícil resoldre la convivència a Espanya? Què se'ls ha perdut a la Franja amb Aragó, per exemple? Aragó no vol ni que se sàpiga que parlen català i s'han inventat el Lapao per definir-los. Posats a fer

fusions, jo suggeriria aquesta per demostrar com de democràtica i estalviadora és Espanya. Democràtica perquè els ciutadans decidrien com els suïssos i estalviadora perquè no caldria a l'Aragó imprimir papers oficials en Lapao.

Rèquiem per

un carril bici

Joan Benet Fernandez. Girona.

Aquests dies s'ha enllestit una ampliació dels carrils de la calçada, al sector de les Dominiques. Això ha suposat l'eliminació d'un tram del carril bici que hi havia. Aquest carril bici, tot al llarg de les Dominiques, sense travessar cap carrer, era "una delícia".

En contra, el que per l'altra banda ressegueix el límit de Sant Narcís, ple de petits carrers. I en què les petites vorades que hi ha fan un petit mur. Les bicicletes de muntanya, quan els travessen, noten els petits graons que formen aquestes vorades, un petit mur colpega la roda, tant la de davant com la del darrere, arribant part de l'energia negativa, al cos. Per això un aixecament de la sellonera fa menor l'impacte. Qualsevol que sigui al costat sent perfectament el sotrac de la bicicleta en passar-hi. No parlem de les bicicletes urbanes, amb roda més prima.

Però allà, al pont de Fontajau, ara fa por estar sense les proteccions que hi havia i que separaven el carril bici dels vehicles. Ara tan sols dues línies blanques i les llumetes refractàries fan de separació. És clar que des que aquest dia va desaparèixer, de nou, el pont sobre el Ter a Bescanó, ara hi passaran menys bicicletes.

Avui divendres, dia 12, s'esta enllestint un nou carril bici, a l'antiga carretera de Santa Eugènia. Sota l'estació d'Olot. Molt bé a tot aquest seguit de nous carrils bici, dins la calçada. Felicitats als de l'ajuntament, que sembla que hi van a totes.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/12/17/cartes/701988.html?utm_source=rss